

og flere film eller flere og flere enheder pr. dvd, at kompensationen til kunstnerne bliver mindre og mindre.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg har forstået, at tankerne i det forslag, der her er til første behandling, har nydt stor forståelse i it-branchen. Jeg har også forstået, at den arbejdsgruppe, der har været nedsat under ministeriet, med repræsentanter for de forskellige parter, har om ikke været enig, så har haft forståelse for, at det her var det bedst opnåelige i den situation, som vi er havnet i. Alternativet ville jo have været, at man havde været nødt til helt at fjerne kompensationsordningen. Det havde ophavsretlighedshaverne jo slet ikke haft nogen interesse i.

Jeg tror, vi må anerkende, at vi her forsøger at løse cirkelns kvadratur, at løse et grænsehandelsproblem og samtidig sikre nogle ordninger, som på bedst mulig måde imødekommer rettighedshavernes økonomiske interesser. Dette, at grænsehandelen nu må forventes at ophøre, og at der vil blive købt flere både blankmedier og originalindspilninger her, er for mig at se en sikkerhed for, at rettighedshavernes interesser bedst muligt varetages.

Og så er tiden løbet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så har jeg hr. Søren Søndergaard, hr. Ole Sohn og fru Mette Frederiksen med korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår ikke, hvorfor alternativet var fuldstændigt at fjerne kompensationen til rettighedshaverne. Altså hvor står det? Er det, fordi det står i Venstres principprogram, at folk, der laver musik, ikke skal betales for musikken? Eller hvad? Hvorfor er det alternativet?

Der er da massevis af alternativer. Hvad mener Venstre om den svenske model, hvor man jo præcis har lavet en sammenhæng mellem, hvor meget der kan optages på et medie, og så, hvor meget der skal betales i afgift af det? Hvad mener Venstre om, at man også kigger på optageudstyret? Og hvorfor forholder Venstre sig overhovedet ikke til det, der er nævnt i forslaget, men som der ikke konkluderes på, nemlig

spørgsmålet om alt det, der hentes ned fra internettet?

Virker det ikke noget ugennemarbejdet, eller virker det ikke – måske præcis som hr. Kim Andersen sagde – som om man har lyttet til it-branchen, at det så er dem, man har lyttet til, hvori-mod rettighedshaverne, kunstnerne, har man sådan set været fuldstændigt ligeglad med?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, hr. Kim Andersen skal have ros for at være ærlig, når Venstre meget klart giver udtryk for, at der har været et godt og konstruktivt samarbejde med it-branchen.

Nu går det her jo ud på primært også at sikre de skabende, udøvende kunstnere, som er årsag til, at it-branchen overhovedet kan få nogen til at købe dens maskiner. Hvad skulle man dog med en cd-afspiller, hvis ikke der var nogen kunstnere, der indspillede cd'er? Hvad skulle man med en dvd'er, hvis ikke der var nogen kunstnere, der havde lavet film osv.?

Derfor er det mig komplet uforståeligt, hvorfor kunstnerne skal betale for, at ophavsretsloven skal ændres.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu er der jo en grund til, at diskussionen omkring ophavsret ligger lige præcis i Kulturudvalget og med kulturministeren som minister, og det er jo, fordi ophavsretten først og fremmest handler om, at vi skal sikre vores kunstnere, at der er en rimelig betaling, når de stiller værker til rådighed for en befolkning. Derfor er grænsehandelsargumentet selvfølgelig på ingen måde det, der bør bære en ændring af ophavsretsloven i Danmark.

Jeg har det i virkeligheden sådan, når jeg hører hr. Kim Andersens ord i dag – også i denne her diskussion – at hele grænsehandelsproblematikken i høj grad er blevet til laveste fællesnævner: Altså hvis spiritus i Danmark koster mere, end den gør i Tyskland, så sætter vi bare afgifterne ned, og hvis blankbåndsvederlaget i Danmark gør, at cd'er er dyrere, så sætter vi bare det ned, og dem, der så skal have lov til at betale for den politiske finurlighed, ja, det er cd'ens kunstnere og så den danske folkesundhed.

Kunne vi ikke, spørger jeg hr. Kim Andersen, få højeste fællesnævner i stedet for den laveste og så komme til at diskutere kulturpolitik? Det er faktisk det, vi er her for.